

सहिद

SAHID WEEKLY साप्ताहिक

जि.प्र.का.दर्ता नं ५८/२०६३

सूचनाको हक

मानिसको मौलिक अधिकार हो।

नेपाल सरकार

सूचना तथा सञ्चार मन्त्रालय

सूचना विभाग

वर्ष १३, अंक ४८, पृष्ठ-६ ने.सं. ११३७ विल्ला गा. पञ्चमी, वि. सं. २०७३ चैत्र ४ गते शुक्रबार MAR. 2017 मूल्य रु. ५।-

कञ्चनपुर हत्याकाण्डको विरोधमा भारतीय राजदूतावास घेराउ

काठमाडौँ । कञ्चनपुरमा भारतीय सीमा सुरक्षा बल (एसएसबी) अन्तर्राष्ट्रिय कानूनविपरीत नेपाली भूमिभित्र प्रवेश गरी नेपाली नागरिक गोविन्द गौतम हत्या गरेको र सीमावर्ती नेपाल नागरिकमाथिको ज्यादती विरुद्ध सोमबार नेपाल क्रान्तिकारी विद्यार्थी संघ र नेपाल क्रान्तिकारी युवा संघ भारतीय राजदूतावास घेराउ गरे।

रतनपाक शान्तिबाटिकाबाट भारतीय विस्तारवादविरुद्ध विभिन्न नारा लगाउँदै लैनचौरस्थित भारतीय राजदूतावासअघि पुग्दा केहीबेर प्रहरीसँग घम्साघम्सी भएको थियो। प्रहरीले प्रदर्शनकारीहरूमाथि लाठी प्रहार गरेका थिए। सुरुमा नेक्राविसंघ र नेक्रायुसंघको विरोध

पत्र भारतीय दूतावासले बुझ्न अस्वीकार गरेको थियो। तर चर्को नाराबाजी र जुलुसमा नेमकिपाका सांसदहरू समेत उपस्थित भएको जानकारीपश्चात राजदूतावासले विरोध पत्र बुझेका थिए। राजदूतावास कर्मचारीले विरोध पत्र

सम्बन्धित निकायमार्फत भारतीय प्रधानमन्त्री कार्यालयमा पठाउने वचन व्यक्त गरेका थिए।

नेमकिपाका केन्द्रीय सदस्य एवं सांसद अनुराधा थापामगर, नेमकिपा काठमाडौँ जिल्ला समितिका अध्यक्ष नारायण

महर्जन, नेक्रासांसघका केन्द्रीय अध्यक्ष सुरेन्द्रराज गोसाई, नेक्रायुसंघका केन्द्रीय अध्यक्ष प्रकाश थुसा र नेक्राविसंघका केन्द्रीय अध्यक्ष निरज लवजू सहितको टोली राजदूतावासमा विरोध पत्र बुझाएको थियो।

राजदूतावास जाने बाटोमा नै विरोध सभा भएको थियो। सभामा बोल्दै नेमकिपाका केन्द्रीय सदस्य प्रेम सुवालले भारतीय सशस्त्र फौज नेपाली भूमिभित्र प्रवेश गर्नु अन्तर्राष्ट्रिय कानूनविपरीत भएको र दक्षिण एसियाका सबै देशहरूसँग शत्रुतापूर्ण सम्बन्ध राखेर भारतले आफ्नो खुट्टामा आफैले बच्चो हान्ने गल्ती गरिरहेको बताउनु

क्रमशः पृष्ठ ५ मा

कीर्तिपुर नपा अब १० वडामा समायोजन कार्यालय र सचिवको व्यवस्थापन

कीर्तिपुर । कीर्तिपुर नगरपालिका अब १० वडामा समायोजन भएको छ। यसभन्दा अघि १९ वटा वडामा विभाजित थियो।

नेपालको संविधान २०७२ अनुसार स्थानीय निकाय पुनःसंरचना आयोगले ७४४ स्थानीय तहको प्रतिवेदनलाई नेपाल सरकारले पारित गरेपछि देशभरका गाउँ तथा नगरपालिकाको वडा समायोजन भएको हो।

त्यसैगरी कीर्तिपुर नगरपालिकामा वडा समायोजनको साथै कार्यालय सचिवसमेत खटाएको छ। जसअनुसार वडा नं. १ लायकूमा सचिव बालकृष्ण महर्जन, वडा नं. २ देवढोकामा केशव महर्जन, वडा नं. ३ (साविक ५ र ६) खासीबजारमा

राजकुमार महर्जन, वडा नं. ४ (साविक ७, ८ र १९) गाम्चामा अशोक कुमार शर्मा दाहाल, ५ नं. वडा (साविक ११ र १२) कन्याचौर जाखा:मा लक्ष्मी कुमार महर्जन, ६ नं. वडा (साविक १३, १४ र १५) जलविनायकमा रमेश नेपाल, ७ नं. वडा (साविक १८) भाजंगलमा ज्ञानेन्द्र महर्जन, ८ (साविक ९ र १०) ढोकासीमा कविर महर्जन, ९ (साविक १६ र १७) नगाउँ दोबाटो तग:वपिमा श्रीकृष्ण महर्जन र वडा नं. १० (साविक ३ र ४) चिठूमा विजयलोचन सुवेदी सचिवमा खटाइएका छन्।

नपा वडा कार्यालय र वडा सचिव व्यवस्थापन गरी सोमबारदेखि कार्यान्वयनमा आएको सूचना अधिकारी सुजिन्द्र महर्जनले सहिदलाई बताउनुभयो।

एसईई (माध्यमिक शिक्षा परीक्षा) चैत ३ बाट सुरु

काठमाडौँ । एसएलसी परीक्षा प्रणाली हटेपछि पहिलो पटक हुन लागेको माध्यमिक शिक्षा परीक्षा चैत ३ गते बिहीबारबाट सुरु भएको छ।

परीक्षा नियन्त्रण कार्यालय सानोठिमिले सोमबार पत्रकार सम्मेलन गरेर माध्यमिक शिक्षा परीक्षाको कार्यतालिका सार्वजनिक गरेको हो। कक्षा १२ को परीक्षाको नाम एसएलसी हुने गरी शिक्षा ऐनमा संशोधन भएपछि यस वर्षदेखि कक्षा १० सम्मलाई माध्यमिक शिक्षा परीक्षाको रूपमा लिन सुरु गरिएको हो।

परीक्षा विहान ८ बजेबाट ११ बजेसम्म सञ्चालन हुनेछ।

विभिन्न प्राविधिक विषयसमेत गरी चैत १४ गतेसम्म परीक्षा सञ्चालन हुने राष्ट्रिय परीक्षा बोर्ड सानोठिमिले जनाएको छ।

यस वर्षको परीक्षामा ५ लाख ३८ हजार १ सय ८२ जना परीक्षार्थी परीक्षामा सहभागी हुनेछन्। परीक्षाका लागि १ हजार ९ सय २३ केन्द्रको व्यवस्था गरिएको छ। परीक्षा नियन्त्रक रेमिले परीक्षाका लागि १ हजार ९ सय २३ जना केन्द्राध्यक्ष, २ हजार ६ सय ४६ सहायक केन्द्राध्यक्ष, २२ हजार ४ सय ६१ निरीक्षक, ११ हजार ७ सय १६ सहयोगी र २८ हजार ८ सय ४५ जना सुरक्षाकर्मी गरी ६७ हजार ५ सय ९१ जना जनशक्ति परिचालन हुनेछन्।

जनसेवा मावि केन्द्रमा परीक्षामा संलग्न विद्यार्थीहरू

कीर्तिपुरमा जनसेवा मावि केन्द्रमा परीक्षा सञ्चालनमा वि, कीर्तिपुर मावि र मंगल भइरहेका छन्।

अलबिदा किसान नेता 'कमल बा'

कीर्तिपुर । कीर्तिपुर नपा वडा नं. १६ नगाउँमा बस्ने कमल महर्जनको ८९ वर्षको उमेरमा निधन भएको छ।

न्याय, स्वतन्त्रता र सामाजिक मुक्तिको निमित्त अटल रूपमा अघि बढ्ने किसान नेताको रूपमा रहेका कमल महर्जन एक सच्चा कम्युनिष्ट हुनुहुन्थ्यो।

नेकपा एमालेको भातृ संगठन अखिल पाँचौँको २०३६ सालमा उद्घाटन गर्नुहुने कमल महर्जन अब हाम्रो सामु कहिल्यै हुनेछैनन्। अलबिदा कमल बा।

वहाँ ८९ वर्षसम्मको उमेरमा पनि कम्युनिष्ट भण्डा बोकी आन्दोलनमा होमिने योद्धा हुनुहुन्छ। वहाँ किसान नेताको

रूपमा प्रतिष्ठित भएकोले होला व्यवस्थित शहर विकास परियोजना हनुमानघाट दोधोमा किसानको जग्गा संरक्षणको मोर्चामा अग्रपंक्तिमा बस्नु हुन्थ्यो।

वहाँको दुःखद निधनमा सहिद साप्ताहिक हार्दिक श्रद्धाञ्जली व्यक्त गर्दछ।

नवौँ सहिद स्मृति कप खुल्ला ब्याडमिन्टन प्रतियोगिता- २०७३

सहभागी होऔं ! सहभागी होऔं !!

कार्यक्रम :

खेल शुरु मिति : २०७३ चैत्र १५ गते शनिबारदेखि
स्थान: जनसेवा व्याडमिन्टन कोर्ट, पाँगा, कीर्तिपुर

सम्पर्क :

जहुँहिटी युवा क्लब भवन, पाँगा मो. ९८४१४३६०२२, ४३३०८२८

इमेन्ट्स:

खुल्ला मेन्स डबल: रु.२०००/-

कीर्तिपुर नगर स्तरीय विद्यालय छात्र/छात्रा सिङ्गल: रु.५००/-

आयोजक : युवा खेलकुद समूह, कीर्तिपुर

अन्तिम नाम दर्ता : २०७३ चैत्र १५ गतेसम्म

ऐतिहासिक जनअन्दोलन २०८६ चैत्र २० गते शहादत अमर सहिद

लनबहादुर महर्जन वि.सं. २००६ माघ
हिराकाजी महर्जन वि.सं. २०१७ माघ
राजमान माली वि.सं. २०२५ मंसिर
राजेन्द्र महर्जन वि.सं. २०३० चैत्र

सहिद साप्ताहिक

वर्ष १३, अंक ४९, २०७३ चैत्र ४ गते शुक्रबार

शंखापुर प्रकाशन समूहको लागि

सम्पादक/प्रकाशक: नारायण महर्जन

कम्प्यूटर टाइप/सेटिङ्ग: सहिद डेस्कटप

सम्पर्क कार्यालय: जहुँ हिटी युवा क्लब - ११

पाँगा, कीर्तिपुर, फोन नं. ४३३०५८३, ९८४१४३६०२२

E-mail:- kipushahid@hotmail.com

kipushahid@gmail.com

www.kipushahid.blogspot.com

मुद्रण : शर्मिला प्रिन्टर्स, डल्लु, काठमाडौं

सम्पादकीय...

बागमती सफाईका २०० हप्ता र बागमती नदी

बागमती सफाई अभियान फागुन २८ गतेबाट २०० हप्ता पुरा भएको छ । त्यस अवसरमा सुन्दरीजलदेखि चोभारसम्म विशेष अभियान बागमती पथ पनि मनाइयो ।

२०० हप्ता दिन गन्तीको हिसाव १४०० दिन पुरा भएको दिन हो ।

बागमती सफाई अभियानको दृष्टिले पहिले भन्दा बागमती धेरै सफा भएको महसुस गरेका होलान् । बागमतीबाट हजारौं टन फोहोर संकलन गरी तह लगाइसकेका छन् । तै पनि पूर्ण रूपले सफाई भएको छैन ।

हामी सधैं फोहोर हेर्न बाध्य भएकालाई फोहोर कम भएजस्तो लागेपनि उपत्यका बाहिरबाट र विदेशीको नजरमा अपवित्र बागमती पवित्र भएको अनुभूति गरेको देखिदैन ।

काठमाडौं उपत्यका विदेशी समेत गरी ७६ जिल्लाका बसोबास गर्ने शहर हो । महानगर र नगरपालिकामय भैसकेको शहरमा फोहोरलाई तह लगाउन नसकेको कारण फोहोर सबै बागमतीमा फाल्न बाध्य भएको हो ।

लाखौंको बसोबास रहेको उपत्यकाको फोहोर यत्रतत्र हुँदै बागमतीमै मिसिएका छन् ।

उपत्यकावासीमा फोहोरले मोहर र फोहोरको व्यवस्थापन हामी आफैबाट सुरु नगरेसम्म ३०० हप्ता बागमती सफाई गरेपनि सफाई हुनेछैन ।

फोहोर गर्ने अफ्र कोही होइन हामी विवेकशील मानव नै हौं । एकातिर मानव निर्मित फोहोर अर्कोतिर मुत्र र दिसाले बागमती फोहोर भएको हो ।

१०० हप्ता, २०० हप्ता बागमती सफाईको ठूलो प्रचारप्रसारसँगै 'म पनि सहभागी'को होडको तस्वीर कैदले कतै हामी गन्तव्य भन्दा फरक ढंगले त गएको छैन ।

सफाई अभियान्ताले समग्रमा ध्यान पुऱ्याउन जरुरी छ ।

फेरि भारतीय ज्यादती

- पी. कृष्ण

हिजो बेलायतले भनेजस्तै बसेभै आज आएर स्वतन्त्र भारतले भनेजस्तै नेपाली राजनेताहरू बस्नुपर्ने स्थिति छ ।

आफूलाई आफ्नो न्याय स्वतन्त्रता र समानताको हक अधिकार जति प्यारो हो, नेपाली जनताका लागि पनि आफ्नो देशको सार्वभौमसत्ताको लागि न्याय, समानता व स्वतन्त्रता त्यतिकै प्यारो हुने कुरा भारतीय पक्षले पनि बुझ्नुपर्ने थियो । भूटान, सिक्किमलगायत विभिन्न देशलाई आफूले भनेजस्तै राख्ने कूटनीतिक प्रयास गरिरहेको भारतले नेपाललाई पनि पछिल्लो समयमा आएर आफ्नै एउटा प्रान्त सरह ज्यादति गरिरहेको नेपाली जनताका लागि सह्य हुनैसक्दैन । कहिले महिसपुर बाँध बनाएर, कहिले टनकपुर बाँध निर्माणको कुरा ल्याएर, कहिले खुर्दलोटन बाँध बनाएर तथा शासदा ब्यारेज बनाएर नेपाली भू-भाग जलमग्न गर्नेजस्ता कार्यमा अगाडि बढेको भारतले सीधै देशमा हस्तक्षेप गर्न नसकेपनि सीमा क्षेत्रमा रहेका नेपालीहरूको मानसिकतामा भारतसँग डराउनुपर्छ भन्ने आभास जगाउनको लागि काम गरिरहेको देखिन्छ । त्यसले गर्दा सीमा क्षेत्रका नेपालीहरूले आफूहरूलाई रातदिन असुरक्षित महसुस गर्नुपरेको छ । आज नेपाली भूभाग भनी मानिरहेको ठाउँ भोलि बिहान उठ्दा जङ्गे पीलर नै सारेर भारतको भइसक्ने विडम्बना, आज चुपचाप सुत्न गएको युवती भोलि बिहान भारतीय युवाहरूले बलात्कार पछि मृत्यु अवस्थामा देखिने दृश्य र सामूहिक लुटपात र बलात्कारका घटनाहरू भारतीय भूमिमा होइन कि हाम्रो नेपाली भूमिमा भने भारतीयहरूबाट बारम्बार दोहरिरहेका छन् ।

सहनुको पनि हद रहन्छ । बारम्बार सीमा अतिक्रमण गरी ७० स्थानभन्दा बढी स्थानमा सीमा अतिक्रमण गर्ने तथा सँगसँगै बस्ती र जग्गाबाट उठिबास गर्ने कार्य भारतीय पक्षले गरिरहेको छ । अनि स्थानीय जिल्ला सिडिओ व प्रशासन प्रमुख भएर जाने नेपाली प्रशासकहरूले पनि भारतीय ज्यादति हेर्दै मौन बूढ्याचाजस्तै रहने घटनाले पनि भारतीय अपराधीहरूको मनोबल भन्-भन् बढिरहेको हो । यस्तो परिवेशमा गत हप्ता भारतीय सीमा सुरक्षा बल एसएसबीको गोलीले एक नेपाली गोविन्द गौतम हत्या गरी भारतले थप अर्को एउटा ज्यादतिको घटना दोहऱ्याएको छ । बारम्बार विभिन्न किसिमले भइरहने आक्रमण अतिक्रमणको सिलसिला भएर पनि यो समयमा तराई मधेस क्षेत्रमा चार जना स्थानीय आदिवासीहरू गोलीले घाइते भएको समय भएकोले भारतीय पक्षले गरेको यो ज्यादति भने भाइरल भो ।

हिजो नेपाली जनताले आफूहरू स्वतन्त्र भयो, सार्वभौमसत्ता सम्पन्न भयो र यो देश राणा शासकहरूको शासनबाट मुक्त भयो भनी विजयोत्सव गरेको थियो । अनि दश वर्ष अगाडि पनि देशमा गणतन्त्र आयो, राजतन्त्र गयो र जनताले भने संविधान लेख्ने मौका आयो भनी नेपाली जनता खुसी भएका थिए । गणतन्त्रको साथसाथै संघीयता पनि आएको थियो । तर संघीयता आएर पनि स्वतन्त्रता भने कुन्ठित नै हुन गयो । मेचीको एक नेपाली र कञ्चनपुर महाकालीको अर्को नेपालीले आफ्नो अधिकार माग्न सिंहदरवारमै पुग्नुपर्ने स्थिति कायम नै रह्यो । स्थानीय निकायको चुनाव बीस वर्ष अगाडि एक पल्ट भैसकेपछि हालसम्म नभएको कारण स्थानीय चुनाव हुने घोषणा भएर पनि विश्वासिलो वातावरण हालसम्म पनि सिर्जना हुन सकेको छैन । यो वा त्यो निहुँ राखेर सिमा क्षेत्रमा मानिसहरू मार्ने, भारतको तर्फबाट अतिक्रमण र गोली प्रहार गरी नेपाली जनताको ध्यान त्यतातिर तान्ने र स्थानीय चुनाव गर्नु नदिने सोच भारतीय पक्षको छ । भारत तयारी भयो भने त भोलि नै यहाँ स्थानीय, राजी र आम चुनाव पनि सम्भव छ । जसरी माओवादीको पालमा भारतमात्रै तयार भएको बेला माओवादीले धेरै सीट

ल्याएर देशमा दुई वर्ष राज गरेको थियो ।

भारतले भनेजस्तै बस्ने प्रचण्डलगायत थुप्रै पूँजीवादी नेताहरूले यहाँ शासन सत्ता चलाएसम्म वास्तवमा नेपाली जनता नाम मात्रैको स्वतन्त्र देखिने छन् । वास्तविक स्वतन्त्रताको लागि त यहाँ आमूल परिवर्तन आवश्यक छ । जबसम्म यहाँ पूँजीवादी पार्टीले शासन गरिरहन्छन् । काँग्रेस, एमाले र माओवादीको हैकम रहिरहन्छन् त्यतिबेलासम्म यहाँ भारतको सीधा विरोध गर्ने साहस पनि हुने छैन । आफ्नो नागरिकको गोली हानी हत्या गर्दा पनि मुकदर्शक भएर बस्नुको कारण पनि यही नै हो । किन भारतसँग यति धेरै निरीह हुनपुगे हाम्रा नेताहरू ? यो आजको गहन विषयलाई पनि एकपल्ट ओल्टाईपल्टाई हेर्नु आवश्यक छ । सन् १९५० को सन्धीलाई पूर्ण रूपमा फेर्नेतिर ध्यान नदिएसम्म, बारम्बार भारतीय पक्षले गरिरहेको अन्यायलाई कडा विरोध नगरेसम्म यहाँ नेपाली जनताले आफ्नो आत्मगौरव उकास्ने ठाउँ नै हुँदैन । आत्मसम्मान र आत्मगौरव कायम नगरी जिउनु भनेको जिएर पनि मर्नुसरह हो । त्यसैले पनि कतिपय मानिसहरू जिएर पनि मरेतुल्य हुन्छन् भने कतिपय भने मरेर पनि जिइरहेका हुन्छन् । आज गोविन्द गौतम मरेर पनि जिइरहेका छन् ।

सरकारले अहिले पनि तुरुन्त सिमानामा सतर्कता नअपनाउने हो भने तस्कर, अपराधी र भारतीय पक्षको अति नै ज्यादति भइरहयो भनी भन्ने अधिकार पनि यो सरकारलाई रहन्न । त्यसैले भारतले भनेजस्तै यहाँ माओवादीको नाममा सत्ता कब्जा गर्ने शक्ति होस् वा गण्डक र कोसी सम्झौता गरी आफ्नो पार्टीलाई सत्तामा पुऱ्याउने खेलमा लाग्ने शक्ति नै किन नहोस् सबै भारत परस्त शक्तिहरू नै हुन् । हामी नेपाली जनता नै मिली यहाँ भारतीय विस्तारवाद र एकाधिकारीलाई अन्त्य गर्न नसकेसम्म वास्तविक न्याय, समानता र स्वतन्त्रताको कुरा गर्नु नै बेकार हो ।

महान् शहीद गोविन्द गौतम अमर रहनु

– नरेन्द्र चुदौली

कञ्चनपुरमा नेपाली माटो रक्षार्थ भारतीय विस्तारवादको विरुद्धमा युद्धमैदानमा लड्दै गर्दा एक नेपाली सपुतको साहदत भयो । गोविन्द गौतम सीमामा भारतीय प्रहरीको गोलीबाट ढलेपछि फेरि एक पटक भारतीय हेपाह प्रवृत्ति र दादागिरी सतहमा आयो । एक नेपाली सीमामा विदेशीको गोलीबाट ढलेपछि त्यो चोट कञ्चनपुरलाई मात्र परेन, त्यो चोटको स्वामित्व सिङ्गे देशले लियो । आम राष्ट्रप्रेमी मनलाई कञ्चनपुरको पीडाले स्तब्ध तुल्यायो । सँगै भारतीय विस्तारवादको दादागिरीविरुद्धमा सिङ्गे देशमा आन्दोलनको ज्वारभाटा दन्कियो । विद्यार्थी, युवा, दलका भातृसंगठन सबै एक ठाउँमा आएर फेरि राष्ट्रियताको पक्षमा उभिए । जसको परिणाम स्वरूप आफ्ना नागरिक सीमा रक्षार्थ विदेशीको गोलीले ढलेको घण्टौं बितिसक्दा पनि संवेदनाहीन बनेको सरकारलाई केही भए पनि बोल्ल बाध्य पार्ने काम भयो । यो स्थितिमा सरकारमा अहिले रहेका पात्रहरूप्रतिको गुनासो मात्र होइन, राष्ट्रिय राजनीतिको मूलधारमा रहेका सबै पात्रहरू सरकारमा भएको बेलामा यस्तो परिस्थिति आउँदा उनीहरू पटक पटक चुक्दै आएका छन् ।

आफ्नो राष्ट्रियता र भूमि रक्षाका लागि जस्तोसुकै शक्तिसँग लड्न तयार हुने नेपालीपनबाट घटना अन्तर्राष्ट्रियरूपमै अगाडि बढ्यो । जसकारण भारत सरकारबाट पनि गम्भीर चासो लिइयो । विभिन्न अन्तर्राष्ट्रिय सञ्चार माध्यमहरूले पनि सीमामा भएको गोलीकाण्डलाई महत्त्वका साथ सम्प्रेषण गरे । एउटा नागरिक सीमामा मारिँदा रमिते बनेको सरकारलाई चुनौती दिँदै नागरिक आवाज गुञ्जियो । नागरिक दबाव हुँदैन्थ्यो भने यो घटना भारतीय सीमाक्षेत्रका सामान्य कर्मचारीसँग वार्ताका नाममा गरिने बनावटी सहमतिमै टुङ्गिने थियो । सामाजिक सञ्जालदेखि सडकसम्म नागरिक आवाज बुलन्द हुँदा मात्र सरकारले राष्ट्रियतामाथिको गम्भीर हस्तक्षेपको गाम्भीर्यतालाई बुझ्ने प्रयास गरेको छ । यतिसम्म कि नेपालीहरूले त्यसलाई केन्या र नेपालको खेल चलिरेहँदा त्रिभुवन विश्वविद्यालय क्रिकेट मैदानको दर्शकदीर्घाबाट भारतीय रबैयाको विरुद्धमा पोस्टर देखाएर विरोध जनाए ।

नेपालीहरूबाट कञ्चनपुर घटनामा भारतविरुद्धमा उठाइएका आवाजलाई राजनीतिक रूपमा खोक्रो राष्ट्रवादको खोल ओढाउन पनि खोजिएला । तर एक सच्चा देशभक्त नेपालीको नजरमा कञ्चनपुर घटनापछि देशभर देखिएको परिस्थिति असली राष्ट्रवाद हो । सीमामा विदेशी सेनाले आफ्ना दाजुभाइको छातीमा गोली बसाउँदा पनि भलादमी भई हेरेर बस्नुपर्छ भन्ने राष्ट्रवाद एक

सर्वसाधारण नेपालीको शब्दकोशमा छैन । हुनसक्छ देश र जनताको नाममा राजनीति गरेर आफ्नो कुन्ठित रणनीति पूरा गर्नेहरूको शब्दकोशमा अटाउन सक्ला त्यस्तो राष्ट्रवाद ।

आत्मको गहिराइदेखि नै देखापर्ने लगाव, आशक्ति र आत्मीय भावबाट हाम्रो राष्ट्रियता सजिएको छ । यसको साइनो माटो, जनता, संस्कृति, धर्म, भण्डा, विश्वास र विचारसँग गाँसिएको छ । यिनै चेतना र जागरणका राष्ट्ररूपी फलप्रतिको हाम्रो लगाव र समर्पण रहेको छ । नेपाल राष्ट्र र नेपाली राष्ट्रियताका भावनात्मक मूल प्रवाहभित्र सबैले आ-आफ्नो अस्तित्वबोध गरी राष्ट्रप्रति

त्यसलाई नेताहरूले स्पष्ट भाषामा नाकाबन्दी भनेर उच्चारण गर्न नसक्नुले राजनीतिक नेतृत्व भारतको छायाँमा हराएको प्रष्ट देखिन्छ । उनीहरूमा कति कमजोर आत्मविश्वास छ भने देशको सार्वभौमिकता, सीमाविवाद, भारतीय हस्तक्षेप र राष्ट्रियताका सवालहरूमा भारतसँग बहस नै गर्न सक्दैनन् ।

कञ्चनपुरको सीमामा पूर्व सहमति अनुरूप नै नेपालीहरूले क्लबर्ट बनाउँदा नै भारतीय दादागिरीले पराकाष्ट नाथ्यो । नेपाली भूमिमा आएर एसएसबीका जवानहरूले ताण्डव देखाए, पसलहरू लुटे, खसी बाखा मालसमान लुटेर नेपालीमाथि

भारतीयबाट त्यस्ता हर्कतहरू पटक पटक भइरहेका छन् । दर्जनौं बर्दीधारी भारतीय सेनाहरू पटक पटक नेपाली भूमिमा खुलेआम प्रवेश गर्ने गरेका छन् । तर विडम्बना नेपाल सरकारले उनीहरूलाई कुनै कारवाही नै नगरी सरसम्मान छाडिदिने गरेको दृष्टान्त हाम्रासामु ताजै छन् । गतसाल हतियारसहित डोटी जिल्लामा हिँडेका भारतीय सेनालाई पनि कुनै कारवाही नै नगरी स-सम्मान छाडियो । त्यसकारण पनि भारतीयको मनोबल भनै बढेको देखिन्छ ।

सीमामा केही अन्तरद्वन्द्व र विवादलाई त्यति असामान्य मानिँदैन । तर भारतबाट

देखिन्छ ।

सत्ता र शक्तिमा जानकै लागि भारतको चाकडी गरेकै कारणले सत्ता बाहीर छँदा भारतको चर्को विरोध गर्ने कठित राष्ट्रवादी पात्रहरू सरकारमा पुगेपछि भारतसँगका असमान सन्धी, उसका हेपाहा व्यवहार, सीमा विवादलगायतका राष्ट्रियताका सवालमा भारतसँग चुप रहन्छन् । कोशीको बाढीमा उद्धारको नाममा नेपाल आएका भारतीय सेनाहरू अझै विराटनगरमा क्याम्प बनाएर बसिरहेका छन् । उनीहरूलाई यहाँ बसिरहनु पर्ने कारण के छ ? यसमा नेपाली नेतृत्वले भारतसँग श्वास काढ्न नसक्नु निकै लज्जास्पद कुरा हो ।

निष्ठावान रहेका आम नेपालीहरूको राष्ट्रप्रेम गौरवशाली बनेको छ । विभन्नताहरूका बीचबाट निःशर्त अभिन्नता नै नेपाली राष्ट्रियताको अपूर्व विशेषता हो । यसमा कुनै बाहानामा हस्तक्षेपका हर्कतहरू स्वीकार्य हुँदैन ।

भारतबाट नेपालमा पटक पटक हस्तक्षेप हुँदै आएको कुरा नौलौं होइन । नेपालको राजनीतिमा आफ्नो पकड जमाएको भारतबाट नेपालको माइक्रो म्यानेजमेन्ट हुँदै आएको छ । चाहे संवैधानिक अंगमा नियुक्तिका कुरा हुन्, चाहे सुरक्षा नीति, वैदेशिक नीतिलगायत हरेक क्षेत्रमा भारतीय हस्तक्षेप सामान्य बनेको छ । राजनीतिक नेतृत्वबाट भारतीय हस्तक्षेपलाई जति ढाक छोप गर्न खोजे पनि यथार्थता लुक्न नसक्ने अवस्थामा छ । पार्टीभित्र नै भारतीय कार्डले कब्जा जमाउने गरेको छ । भारतीय संस्थापन पक्षमा रहेको अंग्रेजी साम्राज्यवादको धडधडीले नेपाली राजनीतिक नेतृत्वको विचलन, देशको आर्थिक कमजोरी, परनिर्भरता, नेतृत्वको कमजोर आत्मविश्वास र लाचारीपनले रहेको छ । हामी भारतसँग निहुँ खोज्दैौं तर हाम्रो मौनतालाई भारतले कमजोरी ठानेर यस्ता हर्कत गर्नु उसको भुल हो । हामी सधैं सन्तुलित सम्बन्धको पक्षपाति हौं ।

भारतबाट स्पष्ट रूपमै देशमा नाकाबन्दी लगाउँदा

कुटपिटसमेत गरे । त्यसका विरुद्धमा सामान्य विरोधमा उत्रिनु नेपालीहरूको स्वभाविक अधिकार हो । नेपाली प्रशासन र नेपाली कमजोर नेतृत्वको फाइदा उठाउँदै परिस्थितिमा नै नेपालीका छातीमा गोली बसाइयो । जुन अत्यन्तै निन्दनीय र आपत्तिजनक कार्य थियो । घटनास्थलमा रहेको प्रहरी प्रशासन भारतीय फौजका अगाडि प्रतिक्रियाविहीन बन्यो । सरकारले त्यसमा तत्काल प्रतिक्रिया जनाउने कुनै आवश्यकता नै ठानेनन् । देशभर आवाज उठ्न थालेपछि राति विज्ञप्ति जारी गर्नु भारो टार्ने कामबाहेक अरु थिएन । यदि जनस्तरबाट दबाव नआएको भए । उक्त विज्ञप्ति आउनेमै शंका गर्ने ठाउँ थियो । सरकार प्रमुखले यो सन्दर्भमा भारतीय समकक्षीसँग कुरा गर्नु आवश्यक थियो । तर त्यसो हुन सकेन ।

सीमा विवाद संवेदनशील विषय हो, यहाँ कुनै पनि देशको अस्मिता जोडिएको हुन्छ । सीमा एउटा पिल्लर वा पर्खाल मात्र नभएर त्यो एउटा भावना पनि हो । सीमामा देशको राष्ट्रियतालाई सुरक्षित राखेको हुन्छ । त्यसैले सीमामा विना अनुमति विदेशी सेना हतियार र बर्दीसहित प्रवेश गर्नु भने मात्र पनि त्यो राष्ट्रियतामाथिको गम्भीर प्रहार हुन्छ । उक्त घटना संवेदनशील हुन्छ । तर हाम्रो भूमिमा

नेपालीलाई हस्तक्षेपकारी नीतिबाटै व्यवहार गरिनु विडम्बनापूर्ण छ । यो भारतजस्तो लोकतान्त्रिक देशका लागि सौम्य हुने कदम पनि होइन । तर भारतले आफ्नो मर्यादालाई पटक पटक उल्लंघन गरेको छ । सीमाका पिल्लरदेखि सिंहदरबारको पर्खालभित्रसम्म भारतीय हस्तक्षेप प्रत्यक्ष परीक्षण देखिने गरेको छ । अंग्रेज विश्वभर कब्जा जमाउँदा नेपाल स्वतन्त्र रहन सफल भयो । भारत अंग्रेज साम्राज्यवादको पञ्जामा च्यापिँदै गर्दा नेपाली वीर सपुतहरू नालापानीमा अंग्रेज फौजसँग लडेर देशलाई स्वतन्त्र राख्न सफल रहे । त्यसैले विश्व मानचित्रमा नेपालको महत्त्व छुट्टै छ । हामी भूगोलमा सानो छौं होला, हामी आर्थिक समृद्धिको मापदण्डमा सानो छौं होला तर हाम्रो उचाइ सार्वभौमिकता र वीरताको इतिहासमा धेरैमाथि छ । जसमा भारतको हामीसँग तुलना हुनै सक्दैन । त्यस्तो देशका नागरिक हामी आज हाम्रो नेतृत्वको कमजोरीपना र उनीहरूमा रहेको भारतीय लम्पसारवादका कारण पटक पटक थिचिनुपरेको छ । भारतसँगको पारवाहन सेवा हाम्रो अन्तर्राष्ट्रिय कानुनले रक्षा गरेका अधिकारहरू हुन् । यसलाई हामीले भारतले दिएको बरदानको रूपमा बुझ्नु जरुरी छैन । व्यापार तथा पारवाहानलाई बाग्रेनिडको रूपमा लिँदै भारतबाट हुने कुनै पनि हस्तक्षेप हामीलाई मान्य हुँदैनन् । नेतृत्व यसमा सचेत हुनुपर्ने

नेपाल भारत सम्बन्धलाई मूल्याङ्कन गर्दा यहाँ द्विपक्षीय सम्बन्धमा कूटनीतिक मर्यादाभन्दा पनि भारतीय हेपाहा प्रवृत्ति र नेपाली नेतृत्वको चाकडीवाद हावी भएको देखिन्छ । हाम्रा दलहरू बलियो बन्नका लागि नेपाली जनताको माया र भरोसामा भन्दा दक्षिणको दक्षिणमा विश्वास गर्नु विडम्बनापूर्ण छ । नेपालले भारतसँगको सम्बन्धलाई अन्तर्राष्ट्रिय कूटनीतिक मूल्य र मान्यताका आधारमा अगाडि बढाउनु आवश्यक छ । भारत हाम्रो छिमेकी देश भएकाले अन्य देशहरू भन्दा भारतसँग हाम्रो सम्बन्ध विशिष्ट हुनु स्वभाविक हो तर नेपालको राष्ट्रियता र सार्वभौमिकतासँग कुनै सम्झौता गरिने कुरा नेपाली जनतालाई स्वीकार्य नहुने स्पष्ट छ । कञ्चनपुरमा घटेकै जस्तो घटना बीपी कोइरालाको प्रधानमन्त्रित्वकालमा पनि मुस्ताङ्गमा घटेको कुरा इतिहासमा पढ्न पाइन्छ । तर त्यस घटनामा चीनले नेपाली पक्षसँग माफी मागेको इतिहास छ । बीपी कोइरालाको स्पष्ट विदेश नीतिकै कारण चीनले उक्त घटनामा गल्ती स्वीकार्यो । त्यसमा नेपाली नेतृत्वको कूटनीतिक क्षमता अब्बल देखियो । तर हाल कञ्चनपुरमा घटेको घटनामा लज्जास्पद स्थिति आयो । भारतीय दूतावासले उक्त घटनाका बारेमा सरासर भुट बोलेर आम

नेपालीलाई गिज्याउने काम गर्यो । तर सरकार उक्त भुटो विज्ञप्तिबाट भारतीय दूतावासले फैलाउन खोजेको भ्रमका बारेमा केही बोलेन । यस घटनामा भारतबाट आत्मआलोचना हुनु पर्छ ।

सर्वप्रथम हाम्रो राष्ट्रियतालाई उचो बनाउनको लागि हाम्रो राजनीतिक नेतृत्व सचिचनु अपरिहार्य छ । उनीहरूमा सत्ताकैन्द्रित स्वार्थभन्दा राष्ट्रिय स्वार्थ पहिलो हुनुपर्छ । हाम्रा अन्तर्राष्ट्रिय मान्यता अनुरूप भारतसँग व्यवहार हुनु जरुरी छ । व्यापार, पारवाहन, अनुदान, ऋण तथा सहयोग हस्तान्तरणका सन्दर्भहरू छुट्टै ढंगले अगाडि बढाउनुपर्छ । अनि हाम्रो छिमेकीको सम्बन्ध, सांस्कृतिक सम्बन्ध, सामाजिक संरचनाका सम्बन्धहरूलाई आफ्नै ठाउँमा राख्नुपर्छ भने हाम्रो राष्ट्रियता, सार्वभौमिकता, राष्ट्रहित, कूटनीति, विदेशनीतिलगायतका पाटाहरूलाई आफ्नै तरिकाले ढिल गर्नु आवश्यक छ ।

गणतन्त्रपछि का आन्दोलनमा मारिएकालाई राजनीतिक बागैनिडका आधारमा शहिद घोषणा गर्ने प्रचलनबाट शहिद शब्द नै फिक्का भएको छ । राष्ट्रिय स्वाधीनता रक्षाका सवालमा गोविन्द गौतमको वीरगतिलाई देशले उच्च सम्मान गरेको छ । राष्ट्रियताको रक्षाका लागि लड्न उनीबाट लाखौं युवाहरूले थप उत्साह र आत्मबल प्राप्त गरेका छन् । आज उनी नेपाल आमाका रक्षाका लागि हाँसीहाँसी शहादत प्राप्त गरेका छन् । उनको वीरगतिले आज सिङ्गे देश दुखेको छ । कञ्चनपुरमा दुखेको उनको घाउको पीडा आज काठमाडौंले महसुस गरेको छ । कञ्चनपुरलाई गोली लाग्दा आज काँकडभित्ता काभ्रेपलाञ्चोक र कामिडाँडा अनि सिङ्गे देशलाई दुखेको छ । गौतमको शहादतपछि देशको राष्ट्रिता नयाँ उचाइमा पुगेको छ । राज्यबाट उनको राष्ट्रिय सम्मान भएको छ । आज गौतमकै कारण हिमाल, पहाड, तराई मधेस फेरि एक ठाउँमा उभिएको छ । त्यसकारण पनि उनको योगदान महत्त्वपूर्ण भयो ।

आज गोविन्दको शहादतले देशको शिर उचो भएको छ । नेपाली राष्ट्रियता एक पटक फेरि बुलन्द भई छुचल्किएको छ । आशा छ देशको सिमाना रक्षाका लागि वीरगति प्राप्त गरेका महान् शहिद गोविन्द गौतमको सपना पूरा होस् । हाम्रो आन्तरिक राष्ट्रिता बलियो होस् । दलहरू देशका आम नागरिकको देशभक्ति प्रति इमानदार बनुन् । हाम्रा अगामी पुस्ताले स्वाधिन र समृद्ध नेपाल देख्न पाओस् । वीर शहिद गोविन्द गौतम अमर रहनु ! जय हिमाल ! जय पहाड ! जय तराई मधेस ! जय नेपाल !

जनताका छोराछोरीलाई विश्वविद्यालयबाट टाढा राख्ने घात हुँदैछ

- नीरज लवजू

त्रिभुवन विश्वविद्यालयले मंगलबार काठमाडौं उपत्यकाका सबै आङ्गिक तथा सम्बन्धन प्राप्त क्याम्पसहरूअन्तर्गत स्नातकोत्तर तहमा सेमेस्टर प्रणालीमा भर्ना खोलेको सूचना प्रकाशन गर्‍यो। २०७१ सालदेखि त्रिविले केन्द्रीय क्याम्पस कीर्तिपुरमा सेमेस्टर प्रणाली लागु गर्‍यो। तर सेमेस्टर प्रणालीले जेजस्ता शैक्षिक उपलब्धि दिने भनिएको थियो, ती कुनै पनि पूरा भएनन्। फगत झुठमा परिणत भए। त्रिवि आफैले गठन गरेको एक अध्ययन समितिले सेमेस्टर प्रणाली विफल भएको प्रतिवेदन बुझायो। हिजो हजारौंको संख्यामा पढ्ने केन्द्रीय क्याम्पसमा आज केही सयको संख्यामा विद्यार्थी पढिरहेका छन्। कोटा प्रणाली र अत्याधिक शुल्कका कारण हजारौं निम्न आयको परिवारबाट आएका विद्यार्थीहरू विश्वविद्यालय शिक्षाबाट वञ्चित भएका छन्। सेमेस्टर प्रणालीको नाममा हिजोकै पाठ्यक्रमलाई केही जलप लगाएर अचाक्ली शुल्क बढाईदा धेरै निम्न आयका विद्यार्थीहरूको लागि उच्च शिक्षा दुरुह विषय बनेको छ।

प्रणालीको रूपमा कुनै पनि प्रणाली गलत र सही नहोला। वार्षिक प्रणालीमा धेरै कमजोरी छन्। तर जुन नियतले आज सेमेस्टर प्रणाली लागु गर्न खोजिँदैछ, त्यो व्यापक कामदार जनताका छोराछोरीको लागि घातक हो।

विश्वविद्यालय शिक्षालाई महङ्गो बनाउने, निश्चित विद्यार्थीहरूको लागि मात्र विश्वविद्यालय शिक्षाको पहुँच बनाउने र क्रमशः विश्वविद्यालय शिक्षालाई निजीकरण गरी व्यापारको विषय बनाउने उद्देश्यले नै सेमेस्टर प्रणाली लागु गर्न खोजिएको छ। सेमेस्टर प्रणालीका केही सकारात्मक पक्षलाई देखाएर सरकारी विश्वविद्यालय निजीकरण गर्नु नै सेमेस्टर प्रणाली विस्तारको लक्ष्य हो।

प्रणालीको रूपमा कुनै पनि प्रणाली गलत र सही नहोला। वार्षिक प्रणालीमा धेरै कमजोरी छन्। तर जुन नियतले आज सेमेस्टर प्रणाली लागु गर्न खोजिँदैछ, त्यो व्यापक कामदार जनताका छोराछोरीको लागि घातक हो। विश्वविद्यालय शिक्षालाई महङ्गो बनाउने, निश्चित विद्यार्थीहरूको लागि मात्र विश्वविद्यालय शिक्षाको पहुँच बनाउने र क्रमशः विश्वविद्यालय शिक्षालाई निजीकरण गरी व्यापारको विषय बनाउने उद्देश्यले नै सेमेस्टर प्रणाली लागु गर्न खोजिएको छ। सेमेस्टर प्रणालीका केही सकारात्मक पक्षलाई देखाएर सरकारी विश्वविद्यालय निजीकरण गर्नु नै सेमेस्टर प्रणाली विस्तारको लक्ष्य हो।

त्रिविले मंगलबार एकतर्फी निकालेको सूचना त्यहाँभित्रका शैक्षिक माफियाहरूको सक्रियताको प्रभाव हो। शिक्षालाई व्यापारको बस्तु बनाउन चाहने

माफियाहरूको गुर्योजनाअनुसार केन्द्रीय क्याम्पसमा सेमेस्टर प्रणालीको गम्भीर समीक्षा नगरी काठमाडौं उपत्यकाका अरु क्याम्पसहरूमा त्यो प्रणाली लागु गरिँदैछ। शिक्षाको पूँजीवादीकरणको यो पछिल्लो दृष्टान्त हो। विश्वविद्यालयलाई अनुदान दिएको नाममा आफ्ना शर्त थोपर्ने विश्व बैकलगायतका पूँजीवादी आर्थिक ज्यावलोका चाहनामा यो कदम चालिएको हो। यसलाई सैद्धान्तिक रूपमा भन्नु पर्दा शिक्षा क्षेत्रमा नवउदारवाद भन्न सक्छौं। यो निर्णयका विरुद्ध कामदार जनताका छोराछोरी लड्न नसके भोलि कामदार वर्गको लागि उच्च शिक्षा फगत आकाशको फल आँखा तरी मर हुने अवस्था छ।

एकातिर संविधानमा समाजवादउन्मुख र सबैलाई शिक्षाको कुरा उल्लेख गरेर व्यवहारमा शिक्षालाई धनी र हुने खानेको पेवा बनाउने काम भइरहेको छ। यो विषयमा सचेत विद्यार्थी संघर्षमा नउत्रे अब हाम्रा पूर्वजले व्यापक नेपाली जनताका छोराछोरीलाई शिक्षित र सभ्य बनाउन खोलेका विश्वविद्यालयहरू नाफा कमाउने पसलमा परिणत हुने भएका छन्। यसलाई पनि राजनीति भनेर विद्यार्थीहरू चुप लागे त्यसबाट लाग्ने घाउ अब कोही आएर पनि बिसेक बनाउन सक्नेछैन।

टिप्पणीकार नेपाल क्रान्तिकारी विद्यार्थी संघका अध्यक्ष हुन्।

एसिया चाईल्ड सपोर्ट जापानद्वारा खाद्यान्न सहयोग

पाँगा। कीर्तिपुर नगरपालिका वडा नं. ९, १०, ११ र १२ (पाँगा क्षेत्र)का भूकम्प पीडित तथा हाल सम्म जस्ताको टहरामा बस्नु हुने ५० परिवारहरूलाई फागुन २८ गते जनसेवा भूकम्प पीडित केन्द्रमा एसिया चाईल्ड सपोर्ट जापानद्वारा खाद्यान्न सामग्रीहरू वितरण गरियो।

उक्त संस्थाको प्रतिनिधित्व गर्दै बुद्धनगर निवासी राजिव शाक्यले वितरण गर्नुभएको थियो। उक्त संस्थाले गत २०७२ बैशाख १२ गतेको महा भूकम्प पश्चात् पाँगाका करिव ६० परिवारहरूलाई राहत प्याकेजहरू पनि प्रदान गरेको थियो भने पूर्ण रूपमा क्षति भएका

घरहरूको माटो, ढुङ्गा हटाउन डोजर र ट्रिपर लगाएर सफा गरेको थियो।

उक्त संस्थाको आर्थिक सहयोगबाट बालकुमारी दिउखेल विचा: गुठी, सिकुछे विचा: गुठी, महाँवो-लखु विचा: गुठी र दथल विचा: गुठी एरियामा सफा पनि गरेको थियो।

केएमसीको रक्तदान कार्यक्रम शनिबार

कीर्तिपुर। कीर्तिपुर बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्थाको १७ औं वार्षिक उत्सवको उपलक्ष्यमा चैत्र ५ गते शनिवार रक्तदान कार्यक्रम हुने भएको छ।

कीर्तिपुर क्षेत्रको वित्तीय क्षेत्रमा आफ्नो विशिष्ट र छुट्टै पहिचान बनाउन सफल कीर्तिपुर बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्थाले आफ्नो स्थापना कालदेखि सामाजिक उत्तरदायित्व अन्तर्गत

विविध सामाजिक कार्यहरू गर्दै आइरहेको छ। जनचेतना, महिला शसक्तिकरण, रोजगारीमूलक तालिम जस्ता विविध कार्यक्रममा प्रत्यक्ष एवं अप्रत्यक्ष यस संस्थाले सहयोग एवं समन्वयसमेत गर्दै आइरहेको छ।

विविध प्रकारका सामाजिक कार्यक्रम आयोजना गर्ने क्रममा हुन गइरहेको रक्तदान कार्यक्रममा रक्तदाताको अमूल्य

रक्त दान गर्न इच्छुक सबैमा अनुरोध गरेको छ।

हार्दिक बधाई

यस संस्थाका सुपरभाइजर
श्री मिमकुमार महर्जन
इन्द्रायणी परिवार क्लव
देवढोका कीर्तिपुरमा निरन्तर
तेस्रो पटक अध्यक्ष पदमा
सर्वसम्मतिबाट निर्वाचित हुनु
भएकोमा हार्दिक बधाई ज्ञापन गर्दै
वहाँको कार्यकाल सफलताको
कामना गर्दछौं।

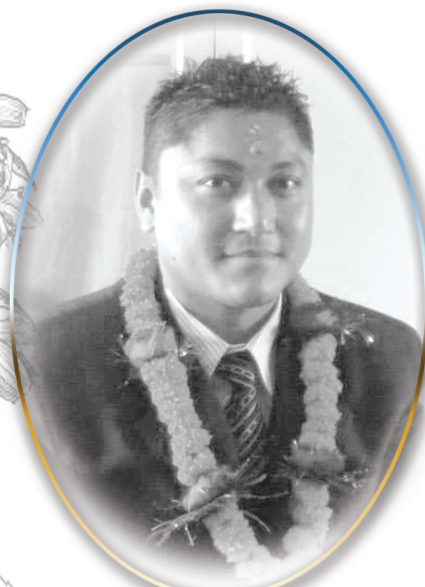

Mah-Kwah-Cha
गह्रबाराहा
Garden

देवढोका, कीर्तिपुर

हार्दिक बधाई

यस क्लवका सक्रिय सदस्य
श्री मगर महर्जनलाई
नेपाल सरकार स्वास्थ्य
मन्त्रालयबाट विष्णुदेवी
अस्पताल कीर्तिपुरको
व्यवस्थापन समितिको अध्यक्ष
पदमा नियुक्त हुनुभएकोमा
हार्दिक बधाई ज्ञापन गर्दछौं।
साथै वहाँको कार्यकाल
सफलताको कामना गर्दछौं।

नयाँबजार क्लव

कीर्तिपुर, नयाँबजार

भारतीय प्रधानमन्त्रीलाई पठाइएको विरोधपत्र

मिति: २०७३ फागुन ३० गते

महामहिम श्री नरेन्द्र मोदीज्यू,
प्रधानमन्त्री, गणतन्त्र भारत
प्रधानमन्त्री कार्यालय,
नयाँ दिल्ली भारत ।
मार्फत,
नेपालका भारतीय राजदूतावास,
लैनचौर काठमाडौं ।

विषय: विरोध पत्र

प्रधानमन्त्रीज्यू,

भारतीय सीमा सुरक्षाबल (एसएसबी) ले यही फागुन २६ गते तदनुसार ९ मार्च सन् २०१७ का दिन नेपाली भूमिको ५०० मिटरभित्र प्रवेश गरी नेपालको कञ्चनपुर जिल्लाको आनन्दबजारमा एक महिना अधिदेखि कलभर्ट निर्माणमा लागेका नेपालीमाथि गोली हानी स्थानीय बासिन्दाहरूसमक्ष गोविन्द गौतमको हत्या गरेको र सुरेश थापालाई गम्भीर घाइते तथा अन्य पाँचजना नेपालीलाई पनि घाइते बनाएकोमा नेपाल मजदुर किसान पार्टीका जनवर्गीय संगठनहरू नेपाल क्रान्तिकारी विद्यार्थी संघ र नेपाल क्रान्तिकारी युवा संघद्वारा आयोजित आजको यो प्रदर्शनी र सभामा सहभागी हामी सम्पूर्ण न्यायप्रेमी नेपाली जनता नेपालमाथि भारतीय हस्तक्षेपको विरोध, निन्दा एवं भर्त्सना गर्दछौं ।

नेपालको भूमिभित्र प्रवेश गरी नेपाली नागरिकमाथि भारतीय एसएसबीले गोली प्रहार र दमन गरेको अन्तर्राष्ट्रिय अभिसन्धि र कानुनविपरीत छ । यो घटना नेपालको सार्वभौमिकतामाथि भारतीय विस्तारवादको हस्तक्षेप हो भने अन्ततः नेपाल कब्जा गर्ने भारतीय शासकवर्गको कुनियतको निरन्तरता हो । यसअघि पनि भारतीय सीमा सुरक्षाबलले हतियारसहित कञ्चनपुरको आनन्दबजारमा पटक-पटक प्रवेश गरी नेपाली जनतालाई आतङ्कित पार्ने र नेपाल-भारत सीमास्तम्भ उखेलेर दशराजावारीकै नेपाली भूभाग अतिक्रमण गर्ने काम गर्दै आएको हो ।

नेपाली र भारतीय जनताबीचको सम्बन्ध इतिहासजतिकै पुरानो छ । तर भारतीय शासक वर्गमा बेलायती साम्राज्यवादकै विरासत बाँकी हुँदा नेपाली जनताले अपेक्षा गरेअनुरूपको मैत्रीपूर्ण व्यवहार भारतीय शासक वर्गबाट भएन । आनन्दबजारमा दिनदहाडै भारतीय एसएसबीबाट भएको गोली प्रहार र नेपालीको हत्यालाई काठमाडौँस्थित भारतीय राजदूतावासले अस्वीकार गर्‍यो । मंसिर ९, २०७२ को विहान हतियारसहित भारतीय सीमा सुरक्षा बल नेपालको सुनसरी जिल्लाको हरिपुर गाविस प्रवेश गरी अशोक यादव, नरेश यादव, मनोज यादव र सरोज यादवलाई घाइते पारेको थियो । त्यसबेला पनि काठमाडौँस्थित भारतीय राजदूतावासले अस्वीकार गर्‍यो । त्यसबेला नेपालले संविधान घोषणा गरेकोमा असन्तुष्ट भई भारत सरकारले नेपालविरुद्ध नाकाबन्दी लगाएको थियो । मंसिर १३, २०७२ का दिन पनि नेपालको भूभागको केचना गाविसमा भारतीय एसएसबी हतियारसहित प्रवेश गरेको थियो ।

भारतीय एसएसबी हतियारसहित पटक-पटक नेपाल प्रवेश भइरहेको छ । यी कुनै पनि घटनाको भारत सरकारले खानबिन गरी दोषीलाई कारवाही गरेको नेपाललाई जानकारी छैन । प्रधानमन्त्रीज्यूका सुरक्षा सल्लाहकार अजित डोवलेले नेपालका प्रधानमन्त्री र विदेशमन्त्री सुष्मा स्वराजले नेपालका गृहमन्त्री विमलेन्द्र निधिलाई फोन गरी आनन्दबजारको घटनाबारे दुःख व्यक्त गरे तर नेपालीको हत्याको जिम्मेवारी माफी माग्ने, पीडितलाई क्षतिपूर्ति दिने र अबउप्राप्त चरस्तो आततायी घटना नदोहोर्याउने प्रतिबद्धता ज्ञाहेर गरेका छैनन् ।

नेपाल क्रान्तिकारी विद्यार्थी संघ र नेपाल क्रान्तिकारी युवा संघका सम्पूर्ण कार्यकर्ताहरू नेपालीभूमिमा पसेर गोली चलाउने र आदेश दिने एसएसबीलाई तत्काल कारबाही गर्न, नेपालको सार्वभौमिकताको सम्मान गरी आनन्दबजारको घटनाको माफी माग्ने र पीडितलाई क्षतिपूर्ति दिन भारत सरकारको ध्यानाकर्षण गराउँदछौं । कञ्चनपुर घटनामा पीडितहरूलाई भारत सरकारबाट नै क्षतिपूर्ति दिन हामी माग गर्दछौं । नेपाल-भारत दुवै देशको हितको लागि खुला सीमानामा पर्खाल लगाउने वातावरण वा अन्य उपयुक्त उपाय अवलम्बन गरी सीमा नियमित गर्न, नेपालको भूमि डुवानमा पर्ने गरी भारतले बनाएको बाँध र तटबन्धहरू हटाउने र दुई देशबीचका ५२९४ सीमा स्तम्भमध्ये हराएका ११ सयभन्दा बढी सीमास्तम्भहरू यथास्थानमा कायम गरी नेपालको ६० हजार हेक्टरभन्दा बढी भारत अतिक्रमित भूभाग फिर्ता गर्ने प्रधानमन्त्रीज्यूको ध्यानाकर्षण गराउने चाहन्छौं ।

नीरज लवजू
अध्यक्ष
नेपाल क्रान्तिकारी विद्यार्थी संघ

प्रकाश थुसा
अध्यक्ष
नेपाल क्रान्तिकारी युवा संघ

कञ्चनपुर.....

भयो ।

उहाँले भारतीय विस्तारवादविरुद्ध २०२२ सालदेखि नै नेमकिपाका अग्रजहरूले संघर्ष गर्दै आएको स्मरण गर्दै भन्नुभयो, ‘भारतीय विस्तारवादको विस्तारवादी चरित्रका कारण नेपालको विकास हुन नसकेको हो । सांसद सुवालले देशको लागि संघर्षमा उत्रेका नेपाली जनतामाथि नेपाली सुरक्षाकर्मीले दमन गरे भोलि भारतीय सशस्त्र फौजको पहिलो गोली नेपाली सुरक्षाकर्मीमाथि पर्नेमा सजग पार्नुभयो ।

कञ्चनपुर घटनाका पीडितहरूलाई भारतीय सरकारबाटै क्षतिपूर्ति दिनुपर्ने उहाँको भनाइ थियो ।

नेमकिपाका केन्द्रीय सदस्य एवं काठमाडौँ जिल्ला समितिका अध्यक्ष नारायण महर्जनले भारतीय विस्तारवादले नेपाली जनतामाथि गोली चलाएर हत्या गर्दा पनि नेपाल सरकार मूकदर्शक भर्त्सनायोग्य र नेपाली जनताको लज्जाको विषय भएको बताउनुभयो ।

नेमकिपाका केन्द्रीय सदस्य एवं सांसद अनुराधा थापामगरले नेपाली जनतालाई गोली हानी हत्या गर्ने भारतीय शासक वर्गलाई जोगाउने प्रचण्ड सरकार आफै पनि हत्यारा भएको बताउनुभयो । उहाँले भारतीय दूतावासले कञ्चनपुर घटनाको विषयमा झुठ बोलेर गोली नचलेका भनी विज्ञप्ति सार्वजनिक गर्नुले राजदूतावास धँटुवा दूतावास प्रमाणित भएको धारणा राख्नुभयो ।

सभामा नेमकिपा केन्द्रीय सदस्य हरिसुन्दर बासीले नेपाल-भारत सीमा नियमित नगरेसम्म तराईका नेपाली जनताले सुख, शान्तिको अनुभूति गर्न नसक्ने बताउनुभयो ।

अर्का केन्द्रीय सदस्य रवीन्द्र ज्याखले भारतले नेपाली नागरिकहरूमाथि गोली चलाउनु जति निन्दनीय छ त्यो भन्दा बढी नेपाल सरकारको आत्मसमर्पणवादी नीति खतरनाक छ भन्नुभयो ।

नेक्रायुसंघका केन्द्रीय अध्यक्ष प्रकाश थुसाले भारत सरकारले नेपालस्थित राजदूतावासलाई कूटनीतिक नियोगभन्दा पनि गुप्तचरी मिसन र नेपाल विरुद्धको षड्यन्त्रको

साहित्य स्तम्भ

ज्यापु

- नारायण महर्जन

छ ज्यापु जि ज्यापु भनी ज्यापु

छु जुइगु भनी ज्यापु ?

समाजय् छ व जि दुगुलीं

छु जुइगु जि

छं जित क्वतेले मागु

जिं छन्त क्वतेले मागु

बलाम्ह बमल्हाम्हसित कोतेला जक

कि छ कि जि त्याकेमागु

अले छ जि गथे जुया धाय्गु

भि ज्यापु

छपुचः चलाखम्हं यंककु ज्यापुतयत

तेकाच्वने मागु

वाथा वाथा कँसाँ जि ज्यापु धाय्मागु

तर भिपिं भिसं अन्याय् जुल धाय्मागु

म्ह छम्ह तले लासा

ल्हा निपा च्वय लावले

जि त्यागु धका न्ह्याय् फुले याइगु

अले भिपिं गथे थाँ वय्गु

आ थ्व २१ औं शताब्दी

छ व जि अले जि धका हाला च्वन धासा

गुवलें थाँ वने फैमखु

अप जुया भि भि हे जुइगु खसा

चलाखम्ह छपुचःयात मरेका छ्वय्नु

धों व च्वलेचा छ्थाय्साँ तल धासा

च्वलेचा या ह्विगत छु जुई

भनी भनीसं धया च्वनागु ज्यापुइ दुने न अथे जुई

अखडा बनाएको छ भन्नुभयो ।

नेक्राविसंघका केन्द्रीय अध्यक्ष नीरज लवजुले भारतीय ज्यादति सामु स्वाभिमानी नेपाली जनताले कहिल्यै आत्मसमर्पण गर्ने छैन बरु संघर्ष गरी भारतीय विस्तारवादलाई धुलो र नेपाल विरुद्धको षड्यन्त्रको

कार्यक्रममा नेक्रायुसंघका केन्द्रीय उपाध्यक्ष राजवीर डंगोल, केन्द्रीय सदस्य मीनबहादुर बाटा, नेक्राविसंघका केन्द्रीय सचिव नरेश खत्री, केन्द्रीय सदस्यहरू रमेश प्रजापति र सृजना सैजूलगायतले बोल्नुभएको थियो ।

कीर्तिपुरमा भारतीय बिस्तारवादको विरोधमा होली

कीर्तिपुर । प्रगतिशील साहित्य अध्ययन समूहको आयोजनामा कीर्तिपुरमा होली पर्वलाई पनि भारतीय विस्तारवादको विरोध गरी मनाइयो । कीर्तिपुर नपा वडा नं. ९ शहीदपथमा ‘भारतीय विस्तारवाद मुर्दावाद, बढ्छौं अधि रुक्दैनौं भारतीय बिस्तारवाद तेरो सामु भुक्दैनौं’ लेखेका टीशर्त लगाई सुरु गरेको होली नगरका विभिन्न भागमा परिक्रमा गरी त्रिवि परिसरमा पुगी समापन भएको थियो ।

प्रगतिशील गीत बजाउँदै पाँगा ढोकासी बसपार्क, नगाउँ हुँदै नगाउँ दोबाटो, पाँगा दोबाटो, नयाँबजारमा कोणसभा भएको थियो ।

कोणसभामा नेपाल मजदुर किसान पार्टी काठमाडौं

जिल्ला अध्यक्ष नारायण महर्जन, नेपाल क्रान्तिकारी युवा संघका सचिव शंकर भण्डारी, नेक्राविसंघका केन्द्रीय सदस्य सुरेश परियार, आयोजकका तर्फबाट हृदय दाहाल, पुष्पा विष्ट, नरेश खत्रीले भारतीय बिस्तारवादी सरकारले फागुन २६ गते कञ्चनपुरमा गरेको हत्याको विरोधमा सबै देशभक्त

उठ्नुपर्ने बताउनुभयो । सार्वभौमिकता रक्षाको लागि संघर्ष बाहेक अरु विकल्प छैन भन्दै नेमकिपाका युवा विद्यार्थीले फागुन ३० गते भारतीय दूतावास घेराउमा सहभागी हुन आहवान गर्नु भयो ।

कार्यक्रममा कमला विकले गीत प्रस्तुत गरेको थियो ।

सम्पादकलाई चिठी

- बाबुराम महर्जन, नगाउँ

मन्दिर परिसरमा फोहोरको डँगुर

सहकालका देवता मच्छिन्द्रनाथ विराजमान रहेको ललितपुरस्थित तःवहामामा फोहोरको डँगुरले अशोभनीय बनाएको छ ।

चारैतिर फोहोरले भक्तजनहरूलाई न बस्न ठाउँ छ न प्रसाद ग्रहण गर्ने ठाउँ नै ।

चैत्र १ गते त्यहाँ पुग्दा, यस्तो फोहोर कसरी भयो ? कसले गर्‍यो भनेर पुजारी पान्जुलाई सोध्दा, 'मैले हिजो मात्र सफा गरेको' जवाफ दिनुभयो । फोहोर जस्ताको तस्तै ।

परिसरमै मन्दिर

संरक्षणको कार्यालय छ तर सफा गर्दैन । कर्मचारीलाई सोध्दा हाकिमलाई भन्न जानु भन्ने गुनासो पनि सुने । एक जनाले त बाहुन क्षेत्री हाकिम छ के सफा गर्न चाहन्थ्यो भन्ने कुरा पनि सुनियो ।

मेरो मनमा के मच्छिन्द्रनाथको संरक्षणमा पनि जातभातले काम गर्छ ? यो सहकालको देवता सबैको होइन र ? मन्दिर संरक्षण र परिसर सफा राख्नु सबैको कर्तव्य होइन र ? मन्दिरमा जान जुत्ता खोल्न नपर्ने पनि अशोभनीय जस्तो लाग्यो ।

मच्छिन्द्रनाथ मन्दिर

परिसरमात्र होइन नेपालका प्रायः मन्दिरहरूमा फोहोर डँगुरले बास लिएको छ ।

फोहोर गर्ने अरु कोही होइन हामीले नै गर्दा हो । हामीमा सफा गर्ने भावना र इमानदार नैतिकवान बन्न सकेमा सबै क्षेत्रमा सफा गर्न सकिन्थ्यो ।

हाम्रो सम्पदा, हाम्रो संस्कृति, हाम्रो धार्मिक मन्दिरको संरक्षण र सरसफाई गर्न राज्य, प्रशासन, स्थानीय सम्बन्धित कार्यालय, स्थानीय जनतामा चेतना आउनुपर्दछ । सम्बन्धित निकायको ध्यान जाओस् ।

इन्द्रायणी परिवार कलवमा पुनः मिम

कीर्तिपुर । इन्द्रायणी परिवार कलव कीर्तिपुरको शनिबार भएको साधारण सभाबाट अध्यक्षमा पुनः मिमकुमार महर्जन सर्वसम्मति निर्वाचित भएको छ ।

त्यसैगरी उपाध्यक्षमा राजेश महर्जन, सचिवमा राजकमल महर्जन, कोषाध्यक्ष बिक्की राज महर्जन र सदस्यहरूमा अमन, विकेन, प्रविन, जेकी, इरेज, सशिर र मंजिल महर्जन निर्वाचित हुनुभएको छ ।

कलवका अध्यक्ष मिमकुमार महर्जनको सभातित्वमा भएको कार्यक्रममा सचिव राजकमल महर्जनले प्रगति प्रतिवेदन र कोषाध्यक्ष बिक्कीराज

महर्जनले आर्थिक प्रतिवेदन प्रस्तुत गरेको थियो ।

कीर्तिपुरमा मैत्रीपूर्ण ब्याडमिन्टन खेल सम्पन्न

कीर्तिपुर ब्याडमिन्टन क्लवको आयोजनामा तारकेश्वर नपा बालाजुस्थित दगुर्नेपानी युवा क्लवका खेलाडीबीच शनिबार कृष्ण क्याटरिङ्ग ब्याडमिन्टन कोर्टमा मैत्रीपूर्ण खेल सम्पन्न भयो ।

सुपर भेटरान (५५ वर्षमाथि) र खुला गरी ३ वटा टीमबीच भएको खेलमा सबै इभेन्टमा कीर्तिपुर ब्याडमिन्टन क्लवले जित हासिल गरेको थियो ।

खेलपछि कीर्तिपुर ब्याटमिन्टन क्लवका अध्यक्ष राजु महर्जनले दुवै क्लवलाई मायाको चिनो प्रदान गर्नुभएको थियो । त्यसक्रममा वहाँले क्लवबाट प्रशिक्षण कार्य पनि संचालन गरेको

जानकारी दिदै खेलाडी साथीहरूको खेल कौशललाई प्रशंसा गर्नु भयो ।

कार्यक्रममा दगुर्नेपानी युवा क्लवका यज्ञमान प्रधानले एक आपसमा मित्रता र खेल सिक्ने अवसर पाएको अनुभव

बताउनुभयो भने कीर्तिपुरका सदस्य नारायण महर्जनले मैत्रीपूर्ण खेलको आवश्यकताबारे बोल्नुभएको थियो ।

खेलमा रेफ्री क्लवका उपाध्यक्ष ईश्वरमुनी बज्राचार्यले गर्नुभएको थियो ।

पानी पिउन अल्छी, मिर्गौलालाई सास्ती

- कल्पना पौडेल

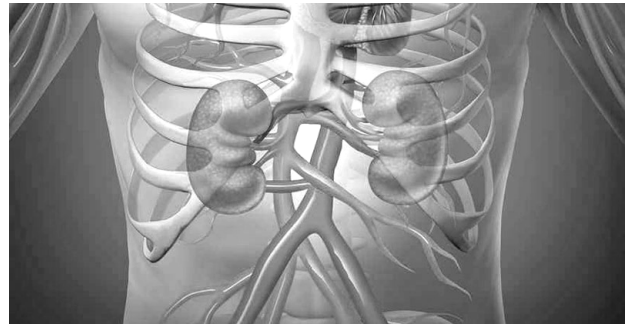
‘बाहिर त कहाँ पानी पिउनु पटकपटक शौचालय जानुपर्छ, म त घरमा मात्र पानी पिउँछु,’ यदि हामीमध्ये कसैले यस्तो बानी छ भने ह्याल राखौ आफूले आफ्नै मिर्गौला बिगाउँ छौ ।

पछिल्लो समय आम्दानीका लागि विदेशिएका युवाको मिर्गौलामा समस्या देखिएपछि वर्ष दिन नबित्दै स्वदेश फर्किनु परेका घटना सार्वजनिक हुन थालेका छन् । जाँदा चिकित्सकको प्रतिवेदन राम्रो आए पनि खाडी मुलुकमा पुगेपछि त्यहाँ हुने जलवियोजनका कारण मिर्गौलामा समस्या आउने गरेको विभिन्न अनुसन्धानले देखाएको छ ।

खाडी मुलुकमा गएका युवाले लामो समयसम्म काम गर्ने, आवश्यक मात्रामा पानी नपिउने, शरीरको थकाइ दुखाइबाट छुटकारा पाउन पेनकिलर (नदुख्ने औषधि) खाने र अत्याधिक मासु खाने गरेकाले धेरैको मिर्गौलामा समस्या देखिएको राष्ट्रिय मिर्गौला उपचार केन्द्रका कार्यकारी निर्देशक डा. ऋषिराम काफ्ले बताउँछन् ।

शरीरमा जम्मा हुने दूषित पदार्थ छानेर बाहिर निकाल्नु मिर्गौलाको मुख्य काम हो । यसबाहेक मिर्गौलाले हर्मोन पैदा गर्छ । रगत बन्नका लागि आवश्यक हर्मोन पनि यसले बनाउँछ । शरीरको आन्तरिक वातावरण मिलाउने काम मिर्गौला र फोक्सोको हो । हामीले खाएको खानाबाट आवश्यक पोषण लिने र नचाहिने तत्व फाल्ने काम मिर्गौलाको हो ।

तर, पर्याप्त पानी

नपिउँदा मिर्गौलाले काम गर्न छोडेकाले नेपाल फर्कनुपर्ने अवस्था बढ्न थालेको छ । पानी मात्र होइन खानामा आएको परिवर्तनका कारण हुने मोटोपनले पनि मिर्गौला खराबीको जोखिम बढाएको छ । अनियन्त्रित खानपान र व्यायामको कमीका कारण मोटोपन बढ्दै गएको हो । मोटोपनलाई मिर्गौलामा समस्या आउने संकेतका रूपमा लिनुपर्ने हुन्छ ।

त्रिवि शिक्षण अस्पतालका मिर्गौला रोग विशेषज्ञ डा. दिव्यासिंह शाह मधुमेह र उच्च रक्तचापका बिरामीमा पनि मिर्गौलामा समस्या बढी देखिने बताउँछिन् ।

यस्ता कारणले मात्र मिर्गौलामा खराबी नदेखिने भएकाले बेलाबेलामा पिसाब र रगत जाँच गरी मिर्गौलाको अवस्थाबारे थाहा पाइराख्नुपर्नेमा उनी जोड दिन्छिन् ।

हामीले एक दिनमा कम्तीमा दुई लिटर पिसाब फेर्नु आवश्यक हुन्छ । तर मिर्गौलामा कुनै समस्या भए पिसाब कम हुँदै जान्छ र यसको रङ पनि फरक हुन्छ । पिसाबमा फिज देखिन्छ, जिउ सुनिन्छ, सास फेर्ने गार्हो हुन्छ, रक्तचाप बढ्छ, खानामा

रुची घट्दै जान्छ र खानै मन नलाग्ने पनि हुन्छ । यीमध्ये कुनै पनि समस्या छन् भने तुरुन्त जाँच गराउनुपर्छ ।

नेपालमा १२ प्रतिशत मानिसलाई मधुमेह भएको तथ्याङ्कमा उल्लेख छ । जसमध्ये ३५ देखि ४० प्रतिशतको मिर्गौला खराब हुन्छ । रक्तचाप भएका १५ देखि २० प्रतिशतको पनि मिर्गौला खराब हुने गरेको विभिन्न तथ्याङ्कले देखाएका छन् ।

डा. शाहका अनुसार नेपालमा प्रत्येक वर्ष अन्तिम अवस्थाका मिर्गौलाका नयाँ रोगी करिब तीन हजार थपिने गरेका छन् । उनीहरू डायलाइसिस वा मिर्गौला प्रत्यारोपण गर्नुपर्ने अवस्थाका हुन्छन् । विश्व स्वास्थ्य संगठनका अनुसार प्रत्येक १० मध्ये एक जनालाई कुनै न कुनै प्रकारको मिर्गौलासम्बन्धी समस्या हुन्छ ।

त्यसैले मिर्गौला स्वस्थ राख्न सन्तुलित खानपान र पर्याप्त पानी पिउनुका साथै व्यायाम गरेर शरीरलाई सक्रिय राख्नु पर्ने उनको सुझाव छ । समयमै ध्यान पुऱ्याउन सके सबै मिर्गौला रोग निको हुन्छ ।

- स्वास्थ्य खबरपत्रिका

‘जीवनका उत्सकहरू’ पुस्तक विमोचन

कीर्तिपुर । सुलक्षण कीर्ति विहार चोभारमा भिक्षुणी डा. अनोजा गुरुमाद्वारा लिखित ‘जीवनका उत्सकहरू’, देवकाजी शाक्यद्वारा लिखित ‘श्रद्धेय डा. अनोजा नवीनतम चिन्तनका धनी व्यक्तित्व’ र माधव पौडेलद्वारा निर्मित ‘द साइनिङ्ग स्टार’ सीडिको संस्कृतिविद् सत्यमोहन जोशी र म्यानमारका महामहिम राजदूत

लुइन ओकोद्वारा फागुन ३० गते विमोचन भयो ।

कार्यक्रममा संस्कृतिविद् जोशीले डा. अनोजाको बौद्ध धर्ममा गर्नुभएको योगदानलाई प्रशंसा गर्नुभयो । वहाँले शिक्षा नै ज्योति भएकोले ज्योति फैलाउने काममा डा. अनोजा सफल व्यक्तित्व हो भन्नुभयो ।

म्यानमारका राजदूतले

पनि डा. अनोजाको योगदानलाई विश्व मानचित्रमा रहेको बताउनुभयो ।

कार्यक्रममा डा. अनोजाले आफ्नो पुस्तकबारे बोल्नुभएको थियो ।

मदनकृष्ण महर्जनका माता मोतीमाया भूलायदेशीको चौथो वार्षिक पुन्यतिथिको अवसरमा उक्त कार्यक्रम गरिएको थियो ।

स्थानीय तह वडा विभाजनले वडावासी अन्यौल

काठमाडौं । नेपाल सरकारले स्थानीय तह ७४४ कायम गरी कार्यान्वयनमा ल्याएको छ । देशभरका नगरपालिका र गाउँपालिकाका साविक वडाहरू समायोजन गरेपछि वडावासी अन्यौलमा परेका छन् । निर्वाचन घोषणापछि

मात्र स्थानीय तह ७४४ अन्तिम रूप दिएको थियो ।

स्थानीय तहको संख्या घटेसँगै वडा कार्यालय र वडा सचिवको व्यवस्थापन गरेपनि सेवाग्राही पुरानै वडामा सेवा लिन धाइरहेका छन् । तर काम गर्न नपाई सेवाग्राही रित्तै फर्कन

बाध्य भएका छन् ।

नयाँ वडा कार्यालयमा नयाँ सचिव खटाएपनि पुरानो वडाको कागजपत्रको व्यवस्थापन गर्न वडा सचिवलाई भ्याई नभ्याई भैरहेको छ भने वडा कार्यालयमा नयाँ सचिवलाई स्वागत गर्ने क्रमपनि चालू छ ।

एमाओवादी केन्द्र कीर्तिपुरमा शम्भु

कीर्तिपुर । नेकपा माओवादी केन्द्रको कीर्तिपुर नगर सम्मेलन फागुन २८ गते पाँगामा सम्पन्न भयो ।

सम्मेलनको उद्घाटन प्रमुख अतिथि प्रदेश नं. ३ का इन्चार्ज हितमान शाक्यले गर्नुभएको थियो । त्यसक्रममा वहाँले नगर सम्मेलनबाट नयाँ नेतृत्वको चयन र नयाँ ढंगले

अगाडि बढाउनु पर्नेमा जोड दिनुभयो ।

अतिथिमा पूर्व राज्यमन्त्री दिलीप महर्जनले पनि पार्टीको गतिविधिबारे बोल्नुभएको थियो । ज्ञानबहादुर महर्जनको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा सहसंयोजक शम्भुराम महर्जनले पनि बोल्नुभएको थियो ।

सम्मेलनबाट शम्भुराम महर्जनको अध्यक्षतामा ६१ सदस्यीय नयाँ कार्यसमिति सर्वसम्मतिबाट चयन गरिएको थियो ।

जसमा उपाध्यक्ष सुशिला बस्नेत, सचिव डा. बुद्धि नेपाली, सहसचिव कृष्ण दुङ्गाना, कोषाध्यक्षमा विनोद महर्जन रहेका छन् ।

LABORATORY BOARDING HIGH SCHOOL

Kirtipur, Kathmandu

A Full fledged English Medium School, a Pioneer in the field of modern education announces **New Admission from Play Group to Grade VIII** on merit basis for the academic session 2074.

Note:

1. Entrance Examination: Chaitra 19th & 26th of Chaitra (Saturdays)
2. New Admission forms are available on all working days from school reception in between 10:00 am to 4:00 pm

Please Contact: 4330790/4331790

Email: ourlabschool@yahoo.com

